

423

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY PODKARPACKIEGO**

P. II. 0911/32/10

z dnia 10 marca 2010 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2001 r. Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 15 ust. 2 i art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.), § 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587) i art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150 z późn. zm.) oraz §4 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100 poz. 908/.

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Miejskiej w Rymanowie Nr XXXVIII/388/10 z dnia 29 stycznia 2010 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „ŁAZY 1/2007” w miejscowości Łazy w gminie Rymanów.

UZASADNIENIE

Uchwałą Nr XXXVIII/388/10 z dnia 29 stycznia 2010r. Rada Miejska w Rymanowie uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Łazy w gminie Rymanów.

Dokonując analizy przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził szereg nieprawidłowości oraz uchybień obowiązujących przepisów regulujących kwestie związane z uchwalaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na samym wstępie należy zauważyć, że ustalenie § 2 ust. 1 pkt 1 odnoszące się do konieczności uwzględnienia badań geotechnicznych w zakresie nośności gruntu i poziomu wód gruntowych wykracza poza dopuszczalny zakres ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego, co stanowi istotne naruszenie art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Następnie należy wskazać, że ustalenia zawarte w § 4 ust. 3 pkt 1 oraz w §6 ust. 3 pkt 1 planu wprowadzające zakaz zalesiania użytków rolnych na terenach rolniczych oznaczonych na rysunku planu symbolem R, są sprzeczne z jego ustalonym przeznaczeniem. Poza tym nieprawidłowy jest zapis § 6 ust. 2 pkt 1 uchwały, ponieważ w ramach terenów rolnych dopuszcza się zupełnie inny sposób zagospodarowania terenu, a mianowicie dopuszcza się lokalizację dróg wewnętrznych z zachowaniem parametrów technicznych i użytkowych ustalonych dla terenów KDW, o których mowa w §5 planu.

W dalszej kolejności należy stwierdzić, że z naruszeniem przepisu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121 poz. 1266 z późn. zm.) zostało określone przeznaczenie terenu pod tereny komunikacyjne oznaczone symbolem Dj, gdyż gruntami rolnymi są grunty pod drogami dojazdowymi do gruntów rolnych.

W ocenie organu nadzoru niewłaściwe i niezrozumiałe są ustalenia §4 i §6 planu, ponieważ odnoszą się do tego samego terenu oznaczonego symbolem R. Natomiast kwestionowana uchwała jest aktem prawa miejscowego, który to podlega szczególnym rygorom prawnym, ponieważ jego regulacje dotyczą różnych podmiotów, a w związku z tym zapisy takiej uchwały winny być jednoznaczne, czytelne i nie powinny budzić żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Ponadto postanowienia planu zagospodarowania przestrzennego powinny wypełniać zasady techniki prawodawczej, o których mowa w przepisach Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100 poz. 908). Z kolei w treści ocenianego planu znalazły się ustalenia zawarte w § 2 ust. 1 pkt 2 oraz w § 5 ust. 2 pkt 2 lit. b, które naruszają § 4 w/w rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej, gdyż stanowią przypomnienia o konieczności stosowania odrębnych przepisów prawa.

Dokonując oceny niniejszej uchwały organ nadzoru stwierdził także, że oznaczenia terenów R są niepełne, gdyż zgodnie z § 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587) symbol przeznaczenia terenu powinien posiadać literę i linię, który będzie go wyróżniał spośród innych terenów.

Następnie należy zwrócić uwagę na to, że nieprawidłowe jest ustalenie linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu w granicy terenu objętego planem, ponieważ w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie można przesądzać o przeznaczeniu terenów poza granicami jego opracowania.

W dalszej kolejności należy zaznaczyć, że w przedłożonej dokumentacji prac planistycznych w prognozie oddziaływania na środowisko analizowany projekt rysunku planu jest odmienny od przedstawionego po uchwaleniu, ponieważ brak jest wyznaczonych terenów oznaczonych symbolem Dj.

W ocenie organu nadzoru wątpliwości interpretacyjne budzi również fakt nie uwzględnienia przy lokalizacji elektrowni wiatrowych zabudowy

mieszkaniowej znajdującej się po stronie północnej obszaru planu w odległości trzykrotnie mniejszej niż ustalonej zakazem zabudowy w planie z pozostałych stron (wschodniej, zachodniej i południowej), co narusza art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Zaprojektowanie bowiem elektrowni w sposób niezapewniający zabezpieczenia zabudowy tego terenu przed akustycznym oddziaływaniem elektrowni wiatrowych, stanowi naruszenie zasady sporządzania planu dla obszarów oddziaływania tego typu inwestycji.

Analizując przedmiotową uchwałę wątpliwości organu nadzoru wzbudził także brak odniesienia się przez sporządzających dokumentację planistyczną do uwag zawartych w opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 7 września 2009 r. Niewiadomo zatem, czy prognoza oddziaływania na środowisko oraz opracowanie ekofizjograficzne sporządzone na potrzeby niniejszego planu spełniają w swoim zakresie wymogi ustawowe.

Mając na uwadze powyższe ustalenia organ nadzoru stwierdził, że podejmując przedmiotową uchwałę Rada Miejska w Rymanowie naruszyła w sposób istotny przepisy art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) oraz postanowienia § 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587) a także art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U.

z 2008r. Nr 25 poz. 150 z późn. zm.). Zgodnie zaś z brzmieniem art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Wobec wagi wskazanych wyżej naruszeń przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stwierdzenie w całości nieważności niniejszej uchwały jest całkowicie uzasadnione.

W związku z powyższym należało wyeliminować z obiegu prawnego przedmiotową uchwałę w wyniku stwierdzenia jej nieważności.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

**Janusz Olech
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

424

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODKARPACKIEGO

P.II. 0911-33/10

z dnia 9 marca 2010 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 15 i art. 20 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) i § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) oraz § 3 ust. 2, § 4 ust. 4, § 5, § 6 i § 137 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XLV/906/2010 Rady Miasta Tarnobrzeg z dnia 28 stycznia 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu osiedla „Miechocin” w Tarnobrzegu.

UZASADNIENIE

Rada Miasta Tarnobrzeg w dniu 28 stycznia 2010 r. podjęła uchwałę Nr XLV/906/2010 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu osiedla „Miechocin” w Tarnobrzegu. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 8 lutego 2010 r. Organ nadzoru oceniając przedmiotową uchwałę pod kątem zgodności z prawem stwierdził, że narusza ona przepisy art. 15 i art. 20 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) i przepisy Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908). w stosunku do tej uchwały organ nadzoru przeprowadził szerokie postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego organ nadzoru zajął